

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIV. Die Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XIV. DIE APRILIS.

P. MICHAEL
RVELIUS.

Germanus
Confluen-
tia: 14 April
1586.
Mors.

Huius vitam religiosi labores, mortem prouisam, sed repentinam, insignis apparitio coronauit. Quintum iam (inquiunt annuē Confluentinæ) & vigesimum annum in hoc saxeto elaborabat: & in summis temporibus diuino munere suum sibi præfagisse exitum videbatur: itaque ad eum se multis ante diebus auidè comparabat. Supremo die sacris, quibus iamdudum propter dolorem capitis abstinuerat, cum se extremum facere diceret, operatus est; tum externos, domesticosque comiter consalutans, ualere singulos iussit: adiecit, non dubitare se, quin postero die terrore multis, & spectaculo foret. Ita factum. inter cœnandum apoplexiâ correptus, paucis post horis extinctus, elatus postridie, ut prædixerat admirationi multis, exemplo omnibus fuit; contemplantibus quàm sit fragilis uita humana, quæ tam breuē frangitur.

P. RODERICVS
ALVAREZ.

Africanus
Hispani 14.
April. 1587.
ætat 75.
Soc. 21.
alij ponunt
16. April.

Cogitatio.

Adolescens tunc secularis ingentibus, ac simul carnis permagnas molestias, persentiscebatur. Unde in campis crebrò in has voces erumpebat; *Domine, uim pator: responde pro me.* Inde illi magni ad carnem castigandam, ad colendam Dei matrem, ad occasiones procul habendas stimuli accesserunt. Tum illi apparuisse fertur Dominus;

& immundum illum spiritum ad eum ab illo abegisse, ut tranquillè deinceps uixerit in pace Angelicâ, ac uirginitate perpetua, post tot uictorias. Lautum Patrimonium dispersit, & dedit pauperibus. A Christo, eiusque matre sanctissima non semel uisitatam affirmant illam uisitationem inter celebriores habuisse, quâ Christum uidisse dicitur audiuisseque dicentem: *sequere me.* Deliberabundo, & petenti quomodo inuitatui illi esset parendum? respondisse Beatissimam Matrem Dei; id facturum, si Societatem IESU ingrederetur. Paruit, petijt, impetrauit: id quod certè Deiparæ acceptum retulit; quippe Homo ætate tunc ad 45. usque annum prouectus, & oculo altero iam inde ab infantia sua orbus, nec alias habilitates, præferens. In Societate uoti religionem se obstrinxit ad nil dicendum, quod ullum mortalium posset offendere. Quidam alto mœrore obsoptus leuamenti aliquid ab illo postulabat. Orauit paulisper in silentio Rodericus; & mox, age, inquit, ad Beatissimam Virginem ad eamque nomine meo roga, ut te pristinæ animi tranquillitati restituat. Abijt iussus ille, & uix orare coram Virginis Matris imagine exorsus, mox admirabili pace se donatum persensit. Inenarrabili amore ferebatur erga IESUM & MARIAM familiari utriusque colloquio persæpè recreatus. Quâ nocte obiit, uisa est anima eius; ut aiunt, magno stipante Angelorum choro in cælum ferri. Alius sub auroram eiusdem noctis uidit cælum pandi, multosque de Societate Patres inde in terras descendere, qui rogati respondere, venire se ad excipiendum de Societate Sacer-

Hispanus
Limæ.
April. 16.
ætat. 52.
Soc. 31.

B. V.

Vocatio.

B. V.
Consulatio.

Mors.

S. Thomas.

Charitas.
Lingua.

B. P.

Eustranus
Con mbr.
14. Ap. 16.
ætat 73.
Soc. 57.
B. 71.
Vocatio.

Sacerdorem qui eo tempore expirat. De hoc alia memoria digna dabit annus 1587. in vitis illustribus.

P. STEPHANVS
DE AVILA.

Hispanus
Limz. 14.
April 1601.
Stat. 52.
Soc 31.

Hic in Collegio Abulensi tunc habitabat cum P. Martino Gutierrez ea dicta sunt de salute sociorum quæ suo loco in Martino scripsi, & Romæ in anno dierum illustrium in lucem dedi. Apud Peruatos magnâ sapientiæ, & virtutis præstantissimæ opinione floruit apud vtriusque ordinis optimates, eoque alius quo illum videbant incredibili modestiâ profundius abijcientem. Ante morbum supremum dixit cuidam se breui moriturum. Extremo vitæ die manè disertè affirmavit alteri, se illâ nocte migraturum è vita. Morientem dicitur inuisisse ipso extremo horæ articulo Sanctus Thomas Doctor Angelicus, cui Stephanus erat apprimè addictus. Mortui merita quorundam sanitas celebriora reddidit fassorum se illius ope imploratâ sanatos.

Mort.

S. Thomas.

P. SEBASTIANVS
BARRADAS.

Lustratus
Con mbrice
14. Ap. 1615.
Stat 73.
Soc. 57.
B 7.
Vocatio.

Omnia, quæ germanum Societatis, & Professore, & Concionatorem exornant virtutum laude singulari floruit Barradius. Ad Societatem ut veniret, illi ad B. V. aram à scilicet oranti, Virgo Mater imperavit. Vnde ille tentato cuidam dixit, & sapius dulci quodam sensu repetijt; Mi frater, Beatissima Virgo ipsa me iussit ingredi Societatem. Tanta de illo fuit opinio, ut ad illum videndum aduenerent. multi; ac optarent, ut vel simbriam vestimenti eius contingerent,

aut à tonsore de capillis illius aliquid impetrarent. Rhetoricam, Philosophiam, & sacras litteras explicauit, ad concionem dixit efficacitate tantâ, ut intra vnum annum ad 60. auditores ad Religiosa Castra perpulerit, Pauli quoque nomen vulgò adeptus. Cubiculi aded amans, & fugitans occasionum temporis eum secularibus terendi, ut intra nouem annos ne semel quidem ad Portam sit visus colloqui cum externis. Ter aliquando noctis vnius, intervallo se inclementer verberasse deprehensus est, interpositâ inter singulas vices vnius horæ oratione. Vtice in lecto, cibus feruens ori ingestus, calceorum par vnum per octo annos portatum, vestes tam lacerae, ut post eius mortem, ne mendicis quidem dari potuerint, nota sunt de illo, & in vita enucleatiùs enarranda. Thorax illius lineus clam illi subductus tam erat pannosus ut perticæ fuerit alligatus ad cineres è furno colligendas. at illum ille thesaurum suum vocans, repetijt, non sine lacrymis testibus tenerrimæ erga Matrem suam paupertatem voluntatis. Libros in Bibliotheca voluebat; in cubiculo non nisi Biblicis concordantijsque contentus. Oratio illi extrema in atate per horas 12. ducta. Nullam B. Virginis imaginem patiebarur neglectam; nec nomeniacere abiectum. Aiebat, se, ac reliquos peccatores à Deo, Dei Matris precibus tolerari. Sub mortem iussus aliquid socijs dicere pro extremo documento, vocem, quâ potuit contentione collegit, & dixit. *Humiliamini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis.* Nec se melius consilium posse suggerere quàm humilitatem imitatricem Christi. Hæc illi fuit suprema vox quæ quidem posset intelligi.

Concio.

Silentium.

Mortif.

Oratio.

Paupertas.

B. V.

Mort.

Humilitas.

F. AN-

P. ANTONIVS
GAUDIER.

Callus Pa-
risijs. 14.
April. 622.
ætat. 40.
Soc. 1.
Vocatio.

IN Gallia primùm Societati nomen
Idedit; sed quia corporis habilitas in
eo nostris munijis erat valde infirma,
è tyrocinio dimissus ad suos, in Belgio
demum, iterum redijt, corpore iam
valentior. In Societate prætermora-
lem Theologiam, ac Diuinam Scrip-
turam explanatam præfuit Nouitijs,
ac in tertia Probatione Patribus, ma-
gno mortificationis, orationis, peri-
tix spiritualis exemplo. Magna illi
spirituum perspicentia, sagax inge-
nium ad pretiosa à vilibus separanda;
& exemplo non molliora suadens,
quàm verbo, efficacitas verbi; & ca-
lami. Ad mortis imminentis nuncium,
gaudebat se in Societate mori; me-

tuenda tamen addebat esse Dei Iudi-
cia. Morbos suos amore in IESVM te-
nerrimo solabatur, diuinæ præsentix
artifex per insignis. Dæmon, aut ma-
gus, Monachi veste textus diserte di-
xit, se cum P. Antonio Gaudier de-
nunciatas inimicitias exercere. Leo-
dij cõsistentem ægrum posteaquam au-
diuit, monuit, vt se altius introspec-
ret, ac omnes latebras explicaret: sibi
enim videri, haud satis omnia enu-
cleasse. Deprehensus reger, fastus tan-
dem est, se Dæmonem, Ioannis no-
men mentium, habere, famuli mu-
nus humanâ in specie obuentem. Il-
lum verbo iussit facessere Antonius; &
famulus Dæmon euauit. Alias etiam
è fœmina sublatis cachinnis ostendit
dæmon placere sibi, quòd Antonius
cum equo per iter cadens, prolapsione
illâ pedem sibi fregisset. Sed de his
eius vita.

Dæmon.

XV. DIE APRILIS.

P. MARTINVS
GOMEZ.

Hispanus
Granate. 16.
April. 1567.
Ætat. 30.
Soc. 9.
Vocatio.

AD Societatem accessit, quòd
censeret in illa exaggeratum
quemdam sanctimonix florem
esse; ac se nihil maius, aut gratius Deo
facere posse. In illa ita se gessit, vt nor-
mæ domesticæ, se quàm posset opti-
mè accommodaret, pietate, silentio,
doctrinâ. In scholis ita docuit, vt sum-
mâ cum accuratione authores reue-
rentiâque tractaret, ad pietatem refer-
ret omnia, & verè doctum, ac religio-
sum Magistrum vbique se esse osten-
deret. Desiderabat Nouitiatum repe-
tere, quòd sibi parum istic profecisse
videretur. Voto potius est; sed præpo-
situs Nouitijs Magister. Mors eius hoc
habet singulare, quòd penultimo vitæ

suæ die à Rectore interrogatus, quan-
do putaret sibi proficiscendum ad Pa-
triam? Responderit, crastino die post
sumptum sanctissimum Viaticum; mo-
dò per ipsum id liceret: illum enim
sibi loco Dei esse in terris. Fiat Dei
voluntas; per me licet, inquit Re-
ctor; & Martinus post sumptum im-
mortalitatis Viaticum, ne quidem se-
mihoræ spatio gratias egit, cum pla-
cidè vitam omnium opinione virtutis
ordinariæ terminos supergressam ter-
minauit; in qua conatus fuerat sem-
per vnice respondere, ac par esse ipsi
moribus excelsæ illi opinioni, quam
de Societatis virtute secum attule-
rat.

Mor.

Obdian.

P. GVT-